

Bruxelles, den 22.5.2014
COM(2014) 287 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

om

**gennemførelse af Rådets direktiv 2009/50/EF om indrejse- og opholdsbetingelser for
tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse**

("det blå EU-kort")

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelse af Rådets direktiv 2009/50/EF om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse

("det blå EU-kort")

Velforvaltede migrationspolitikker med henblik på at tiltrække kvalificerede indvandrere kan være med til at sætte gang i den økonomiske vækst og konkurrenceevnen, løse mangelproblemer på arbejdsmarkedet og opveje omkostningerne ved befolkningens aldring.

Direktivet om det blå EU-kort¹ blev vedtaget for at lette højt kvalificerede indvandreres² og deres familiers indrejse og mobilitet ved at harmonisere betingelserne for indrejse og ophold i hele EU og ved at fastsætte en retlig status og et sæt rettigheder for dem.

I det stigende globale talentkapløb er formålet med det blå EU-kort at gøre EU mere tiltrækkende for højt kvalificerede arbejdstagere fra hele verden og styrke EU's videnbaserede økonomi. Direktivet tager sigte på at minimere hjerneflugten i udviklingslande og mellemindkomstlande og at fremme cirkulær og midlertidig migration.

Medlemsstaterne havde frist til 19. juni 2011 for at gennemføre direktivet i deres nationale lovgivning. Kommissionen iværksatte traktatbrudssager mod 20 medlemsstater³, som ikke havde gennemført direktivet i tide. Sagerne er siden alle blevet henlagt.

Alle de medlemsstater, der er bundet af direktivet⁴, kan nu udstede det blå EU-kort. Parallelt hermed har mange medlemsstater indført nationale politikker med henblik på at tiltrække højt kvalificerede indvandrere⁵. Nogle af medlemsstaterne⁶ har fastsat en grænse for antallet af indrejsetilladelser for derved at begrænse antallet af højt kvalificerede indvandrere, mens andre medlemsstater⁷ har vedtaget eller bibeholdt gunstigere bestemmelser i forhold til direktivets specifikke bestemmelser.

Denne meddelelse⁸ udsendes i medfør af Kommissionens forpligtelse til at rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af direktivet om det blå EU-kort⁹. Først vurderes de vigtigste aspekter i forbindelse med, hvor attraktivt det blå EU-kort er. Derefter følger en kort oversigt over, hvordan foranstaltningerne blev vedtaget i de nationale lovgivninger. For så vidt det er muligt, lægges der særlig vægt på virkningen af de nationale ordninger for højt kvalificerede indvandrere (artikel 3, stk. 4), indrejsekriterierne (artikel 5), navnlig løntærsklen, og betingelserne for ophold i andre medlemsstater (artikel 18).

¹ Rådets direktiv 2009/50/EF af 25.5.2009 (EUT L 155 af 18.6.2009, s. 17-29).

² Da direktivet ikke finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der indrejser i en medlemsstat i medfør af forpligtelser i en international aftale, som gør det lettere for bestemte kategorier af fysiske personer inden for handel og investering at indrejse og få midlertidigt ophold [artikel 3, stk. 2, litra g)], omfatter denne rapport ikke højt kvalificerede kategorier af modus 4-tjenesteydere.

³ AT, BE, BG, DE, EL, FR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI og SE.

⁴ Alle medlemsstater undtagen DK, IE og UK. HR's gennemførelse af direktivet efter landets tiltrædelse af EU mangler endnu at blive vurderet, men gennemførelsesbestemmelserne trådte i kraft til tiden den 1. juli 2013.

⁵ AT, BE, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, NL, LT, LU, SK, SI og SE.

⁶ BG, CY, EE, EL og RO.

⁷ AT, BE, CZ, DE, EL, FI, FR, HU, IT, LU, LV, NL, PT, SE og SI.

⁸ Meddelelsen er baseret på en undersøgelse, der er udført for Kommissionen.

⁹ Artikel 21.

1. HVOR ATTRAKTIVT ER DET BLÅ EU-KORT?

1.1. Statistiske oplysninger

Som følge af den sene gennemførelse var ordningen med det blå EU-kort i de fleste medlemsstater¹⁰ kun gældende i nogle få måneder i 2012. Trods forsinkelserne blev der i 2012 udstedt 3 664 blå EU-kort, og 1 107 familiemedlemmer fik indrejse¹¹.

Tabel 1 viser, at det var i DE, at der blev udstedt flest blå EU-kort i 2012 (2 584, 70,52 %), ES (461, 12,58 %) og LU (183, 4,99 %). På den anden side af skalaen udstedte PL, PT og FI hver to blå EU-kort, NL og HU et, mens BE, CY, EL og MT ingen udstedte¹². CY fastsatte antallet af indrejsetilladelser til nul.

I 2013 steg antallet af udstedte blå EU-kort til mindst 15 261¹³. De fleste blå kort blev udstedt i DE (14 197)¹⁴, LU (306) og FR (304).

Tabel 2 viser, at de fleste af de blå EU-kort i 2012 blev udstedt til højt kvalificerede indvandrere fra Asien (1 886) fulgt af Østeuropa (463), Nordamerika (380), Sydamerika (278), Sydeuropa (227), Nordafrika (174) og Centralamerika (118). Kun 78 højt kvalificerede arbejdstagere kom fra resten af Afrika. 38 af dem, der fik et blå EU-kort, kom fra Oceanien.

De oprindelseslande, der ud af 96 lande lå højest på listen i 2012, var Indien (699), Kina (324), Rusland (271), USA (313) og Ukraine (149). De første statistiske oplysninger for 2013 synes at bekræfte denne rækkefølge.

Kun for 294 af de 3 664, der fik et blå kort i 2012, fremgår det, hvilket job de udførte (8,02 %)¹⁵, hvilket ikke er tilstrækkeligt til at være repræsentativt.

I DE blev der i de første seks måneder af 2013 udstedt et blå EU-kort til 6 131 indvandrere, hvoraf 4 442 (72,45 %) var indrejst inden 2013¹⁶, mens kun 1 689 (27,55 %) netop var ankommet¹⁷.

I de første 9 måneder af 2013 blev der udstedt 8 888 blå EU-kort i DE, hvoraf de 4 100 (46,13 %) var inden for job, hvor der var mangel på arbejdskraft¹⁸, og 4 788 (53,87 %) var i standardjob¹⁹. I denne periode blev der udstedt 6 971 (78,43 %) blå kort til mænd og 1 914 (21,53 %) til kvinder i DE²⁰.

Blå EU-kort blev i DE i denne periode udstedt til indvandrere i alderen:

- 0 – 25 år: 183 (2,06 %)
- 25 – 35 år: 6 533 (73,50 %)
- 35 – 45 år: 1 765 (19,86 %)

¹⁰ Fire medlemsstater gennemførte direktivet til tiden, fem ved udgangen af 2011, otte i første halvdel af 2012, fem i anden halvdel af 2012 og to først i 2013.

¹¹ <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/population/data/database>.

¹² HR, LT, SE: direktivet trådte i kraft i 2013.

¹³ Foreløbige og ufuldstændige statistiske oplysninger for 15 medlemsstater fra EMN's ad hoc-undersøgelse (svarfrist 20.2.2014); direkte kontakter med indvandringsmyndighederne i flere medlemsstater.

¹⁴ Foreløbige oplysninger for DE.

¹⁵ Oplysninger kun indgivet af BG, CZ, EE, FI, FR, HU, IT, LV, PL, RO og SI.

¹⁶ De havde studeret eller fået en faglig uddannelse i DE eller havde ændret status fra en anden type arbejdstilladelse.

¹⁷ Kilde: Wanderungsmonitoring: Migration nach Deutschland, 1. Halbjahr 2013. <http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Broschueren/wanderungsmonitoring-I-halbjahr-2013.html>.

¹⁸ "Mangelberufe": erhverv, inden for hvilke der er indkredset et særligt behov for arbejdskraft i DE.

¹⁹ "Regelberufe": alle andre erhverv.

²⁰ Køn ukendt for 3.

- 45 – 55 år: 308 (3,47 %)
- 55 – 65 år: 95 (1,07 %)
- 65 år og derover: 4 (0,05 %)

1.2. Nationale ordninger for højt kvalificerede indvandrere (artikel 3, stk. 4)²¹

Mange medlemsstater har udformet nationale politikker for at tiltrække højt kvalificerede indvandrere uden for ordningen med det blå EU-kort²².

Nogle medlemsstater har sat særlig fokus på en bestemt gruppe personer²³ eller bestemte erhvervsområder, hvor der er specifikke behov og mangler på arbejdsmarkedet²⁴. De fleste promoverer sig som bestemmelseslande for højt kvalificerede arbejdstagere og letter deres indrejse ved hjælp af hasteprocedurer for udstedelse af tilladelser og visa, undtagelser fra de almindelige indvandringskrav og arbejdsmarkedstest, informationskampagner og andre incitament. Ordningerne i disse medlemsstater varierer fra pointbaserede ordninger til arbejdsgiverstyrede, efterspørgselsbaserede ordninger.

Flere medlemsstater, som har sådanne nationale politikker, har en højere andel af højt kvalificerede indvandrere²⁵ i deres indvandrerbefolkning end nogle af de medlemsstater, der ikke har sådanne politikker²⁶.

Tabel 3 tyder på, at det forhold, at der findes nationale ordninger for højt kvalificerede arbejdstagere, kan påvirke antallet af blå EU-kort, der udstedes i visse medlemsstater. I 2012 blev der i NL udstedt 5 514 nationale tilladelser, men kun et blå EU-kort, i FR 3 030 sammenlignet med 77 blå EU-kort, i AT 1 158 sammenlignet med 124 blå EU-kort, i ES 1 136 sammenlignet med 461 blå EU-kort og i FI 748 sammenlignet med 2 blå EU-kort.

Bemærkelsesværdige undtagelser i den anden retning er DE med 210 nationale tilladelser sammenlignet med 2 584 blå EU-kort, LU med 21 nationale kort sammenlignet med 183 blå EU-kort og RO med ingen nationale kort sammenlignet med 46 blå EU-kort.

1.3. Antal indrejsetilladelser (artikel 6)

De fleste medlemsstater har valgt ikke at fastsætte et bestemt antal indrejsetilladelser for højt kvalificerede indvandrere, men nogle medlemsstater²⁷ har fastsat bestemmelser om denne mulighed, jf. artikel 79, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De medlemsstater, der rent faktisk har fastsat antallet af indrejsetilladelser, har gjort det på forskellig måde. Medlemsstaterne er forpligtet til at give meddelelse, hvis de vedtager foranstaltninger til indførelse af et bestemt antal indrejsetilladelser²⁸.

²¹ Yderligere oplysninger: EMN Study, Attracting Highly Qualified and Qualified Third-Country Nationals, Synthesis Report, 2013, s. 16-21.

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/attracting/emnsr_attractinghqworkers_finalversion_23oct2013_publication.pdf.

²² BE, EE, FI, EL, IT, LT, LU, SK, SI og SE har særlige bestemmelser for bredere indvandringspolitikker. AT, CZ, DE, ES, FR, NL og PT har særlige politikker, der er rettet mod højt kvalificerede indvandrere.

²³ F.eks. personale med ledelsesansvar og ledende medarbejdere, forskere og videnskabsmænd eller virksomhedsinternt udstationerede.

²⁴ F.eks. informations- og kommunikationsteknologi, sundhedssektoren, den akademiske verden, finansielle tjenester eller ingeniørvirksomhed.

²⁵ I 2012 blev 47 % af indvandrerne i SE klassificeret i UNESCO's internationale standard for uddannelseskvalifikationer (ISCED) på niveau 5-6 (universitetsgrad og/eller PhD), og 35 % havde job i ISCO-grupperne 1-3 (ledere, fagfolk, teknikere og beslægtede fagfolk). I LU faldt 54 % ind under ISCED-niveau 5-6 og 53 % under ISCO-grupperne 1-3.

²⁶ CY, IT, LV, MT og PL tiltrækker ikke højere andele af højt kvalificerede indvandrere, med undtagelse af CY, hvor 28 % blev klassificeret på ISCED-niveau 5-6 i 2012.

²⁷ BG, CY, EE, EL, HU, MT, RO og SI.

²⁸ Artikel 20, stk. 1.

I nogle medlemsstater²⁹ beregnes antallet af indrejsetilladelser som en procentdel af den nationale arbejdsstyrke eller befolkning eller afhængigt af størrelsen af arbejdsløsheden eller arbejdsmarkedets krav, nogle gange efter region og specialisering. I flere medlemsstater³⁰ fastsætter de relevante ministre antallet af indrejsetilladelser hvert eller hvert andet år.

Kun to medlemsstater³¹ har givet Kommissionen meddelelse om antallet af indrejsetilladelser.

1.4. Etnisk rekruttering (artikel 3, stk. 3 og artikel 8, stk. 4)

Ingen medlemsstater har indgået en aftale med et tredjeland, der indeholder en liste over erhverv, der ikke bør falde ind under direktivet, for derved at sikre en etnisk rekruttering i sektorer, der mangler personale fra udviklingslandene.

BE, CY, DE³², EL, LU and MT har indført mulighed for at give afslag på en ansøgning for at sikre etnisk rekruttering i sådanne sektorer. Medlemsstater, der benytter sig af disse bestemmelser, er forpligtet til at give meddelelse om deres afgørelser³³. Der er ikke blevet givet underretning om afslag af disse grunde.

I lyset af det lave antal blå EU-kort, der på nuværende tidspunkt udstedes til højt kvalificerede indvandrere fra de mindst udviklede lande, er risikoen for hjerneflugt fra disse lande fortsat begrænset. Risikoen for hjerneflugt kan være højere, hvad angår mellemindkomstlande. Nogle medlemsstater³⁴ løser problemet med hjerneflugt og hjernemobilitet via den nationale lovgivning, bilaterale aftaler og/eller samarbejde med oprindelseslandene.

2. MEDLEMSSTATERNES GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVET

2.1. Definitioner (artikel 2)

De fleste medlemsstater har medtaget definitionerne af "højt kvalificeret beskæftigelse", "højere faglige kvalifikationer", "kvalifikation fra en højere uddannelsesinstitution", "erhvervs erfaring" og "lovreguleret erhverv" i deres nationale lovgivning, selv om der er variationer i terminologien, anvendelsesområdet og inden for medlemsstater med føderale strukturer.

DE³⁵, EE, EL, ES, FR, LT, LU, MT, PL, PT, SE og SK har valgt at anvende undtagelsen, hvorved mindst fem års relevant erhvervs erfaring på et niveau svarende til kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution er tilstrækkelige som bevis for højere faglige kvalifikationer³⁶.

²⁹ BG, EE, EL, HU og MT.

³⁰ EE, EL, HU, MT og RO. CY forbyder højt kvalificerede arbejdstagere at indrejse, men ministerrådet kan i undtagelsestilfælde tillade det afhængigt af sektor, erhverv, specialisering og/eller oprindelsesland (nyvurdering mulig efter et år).

³¹ CY: det nuværende antal er sat til nul. EL: som følge af den manglende efterspørgsel har EL endnu ikke aktiveret sin ordning for ved ministeriel afgørelse at fastsætte det højeste antal job med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse for tredjelandsstatsborgere.

³² DE har fastsat bestemmelse om mulighed for at anvende denne undtagelse ved brug af en bekendtgørelse (endnu ikke tilfældet).

³³ Artikel 20, stk. 1, og artikel 8, stk. 4.

³⁴ Kilde: EMN Study, Attracting Highly Qualified and Qualified Third-Country Nationals, Synthesis Report, 2013, s. 23.

³⁵ DE har fastsat bestemmelse om mulighed for at anvende denne undtagelse ved hjælp af en bekendtgørelse (endnu ikke tilfældet).

³⁶ MT: mindst 10 års erhvervs erfaring.

2.2. Kriterier for indrejse og løntærskel (artikel 5)

Alle medlemsstaterne kræver en gyldig arbejdskontrakt eller et bindende jobtilbud, men DE og LV kræver ikke udtrykkeligt, at ansættelseskontrakten eller jobtilbuddet skal være for et år³⁷.

Alle medlemsstaterne kræver gyldige rejsedokumenter, men det er kun CY, EL, FI, LT, MT, PT og SE, der har anvendt muligheden for at kræve, at rejsedokumenternes gyldighedsperiode mindst skal dække opholdstilladelsens første gyldighedsperiode. Som fastsat i direktivet kræver alle medlemsstaterne en sygeforsikring, undtagen ES, hvor der ikke findes nogen tilsvarende bestemmelser. De fleste medlemsstater³⁸ kræver, at ansøgerne ikke udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

De fleste medlemsstater har udnyttet muligheden i artikel 5, stk. 2, til at kræve, at ansøgeren opgiver sin adresse i medlemsstaten³⁹. AT, BE og NL kræver, at der gives meddelelse om adresseændringer, og IT og LU bevis for passende bolig.

De fleste medlemsstater har fastsat løntærsklen nominelt på 1,5 gange den gennemsnitlige bruttoårsløn, men nogle medlemsstater har udnyttet muligheden i direktivet for at fastsætte højere tærskler⁴⁰, jf. artikel 5, stk. 3. De fleste medlemsstater har indført en beregningsmetode i deres lovgivning⁴¹. LV, EE, HU, SK og LT beregner løntærsklen på grundlag af en gennemsnitlig bruttomånedsløn. Nogle medlemsstater anvender andre formler eller kriterier end den gennemsnitlige bruttoårsløn til at beregne tærsklen⁴². De fleste medlemsstater synes at anvende nationale data til at fastsætte løntærsklen. Medlemsstaterne opfordres til at anvende Eurostats data⁴³, i det mindste som et benchmark⁴⁴.

Medlemsstaterne er forpligtet til at fastsætte og offentliggøre de relevante løntærskler. Kommissionens gennemgang af oplysningerne på EU's indvandringsportal⁴⁵ og de nationale websteder viser imidlertid, at i mange medlemsstater offentliggøres eller ajourføres løntærsklen ikke, er det svært at finde den, eller er den kun tilgængelig på det nationale sprog⁴⁶. Medlemsstaterne har ikke givet Kommissionen meddelelse om løntærskler eller årlige ajourføringer heraf. I direktivet kræves det, at Kommissionen vurderer, hvor relevant løntærsklen⁴⁷ er, hvad den kun kan gøre, hvis den hvert år får meddelelse om løntærsklerne.

En sammenligning af de foreliggende løntærskler med oplysninger fra Eurostat og OECD om de gennemsnitlige bruttoårslønninger tyder på, at tærsklen i nogle medlemsstater ikke svarer til mindst 1,5 gange den gennemsnitlige bruttoårsløn (tabel 4).

CY, DE, EE, EL, ES, HU, LU, MT og PT har i deres nationale lovgivning indført muligheden for at anvende en løntærskel på mindst 1,2 gange den gennemsnitlige bruttoårsløn i erhverv,

³⁷ IT kræver, at fagfolk skal falde ind under niveau 1, 2 eller 3 i den nationale klassifikation af erhverv ISTAT CP2011.

³⁸ Med undtagelse af LU (ingen trussel mod internationale relationer) og RO (en ren straffeattest og egnet til at udføre en bestemt arbejdsaktivitet ud fra et lægeligt synspunkt).

³⁹ Undtagen EL, FI, PT og SE.

⁴⁰ RO (4 gange) og LT (2 gange).

⁴¹ Undtagen NL og PL: et bestemt beløb, der indekseres og offentliggøres hvert år.

⁴² F.eks.: DE: lønniveauet svarer til 2/3 af den årlige øvre bidragsgrænse til den lovpligtige pensionsfond (som er knyttet til den gennemsnitlige bruttoløn). IT: 3 gange minimumsniveauet i tilfælde af fritagelse for bidrag til sundhedsudgifterne. PT: 1,5 gange den nationale gennemsnitlige bruttoårsløn eller 3 gange den indekserede sociale bistand.

⁴³ Oplysninger om bruttoårslønninger (pr. arbejdsgiver) offentliggjort af Eurostat for virksomheder med 10 eller flere arbejdstagere [earn_ses10_an]. Disse oplysninger indsamles hvert fjerde år via lønstrukturundersøgelser og udgør en sammenlignelig kilde i hele EU.

⁴⁴ Artikel 20, stk. 3, og betragtning 11.

⁴⁵ <http://ec.europa.eu/immigration/>.

⁴⁶ Kontrol udført i februar 2014.

⁴⁷ Artikel 21.

hvor der er et særligt stort behov for vandrede arbejdstagere, og som henhører under de store ISCO-grupper 1 og 2. Kommissionen har kun kendskab til, at DE, EE, HU og LU reelt har benyttet sig af denne undtagelsesmulighed for at fastsætte en lavere løntærskel, selv om ingen af dem som krævet har givet Kommissionen meddelelse om den årlige liste over erhverv, hvor der er truffet beslutning om en sådan undtagelse.

2.3. Det blå EU-korts gyldighedsperiode (artikel 7, stk. 2)

Medlemsstaterne skal fastsætte en standardgyldighedsperiode for det blå EU-kort i deres lovgivning på mellem et og fire år, som i princippet finder anvendelse på alle ansøgninger og forlængelser i de respektive medlemsstater.

Hvis ansættelseskontrakten dækker en periode, der er kortere end denne periode, udstedes eller forlænges det blå EU-kort som en undtagelse for et tidsrum svarende til ansættelseskontraktens længde plus tre måneder. Det blå EU-korts minimumsgyldighed er et år, da det er minimumsvarigheden af den nødvendige ansættelseskontrakt eller jobtilbuddet⁴⁸. Muligheden for at forlænge gyldigheden af det blå EU-kort er implicit i direktivet og uden begrænsninger, så længe betingelserne er opfyldt⁴⁹.

Det blå EU-korts standardgyldighedsperiode⁵⁰ er et år i BG, CY, ES, LT, MT og PT og 13 måneder i BE. AT, CZ, EL, FI, IT, LU, PL, RO, SE og SI har fastsat perioden til to år og EE til to år og tre måneder. FR og SK har fastsat den til tre år og DE, HU og NL til fire år. LV har fastsat den til fem år.

Hvis ansættelseskontrakten eller det bindende jobtilbud dækker en periode, der er kortere end standardgyldighedsperioden, udstedes eller forlænges det blå EU-kort i næsten alle medlemsstater⁵¹ for et tidsrum svarende til ansættelseskontraktens længde plus tre måneder. Hvis ansættelseskontrakten ved forlængelsen af det blå EU-kort er på under et år, kan det betyde, at der udstedes et blå EU-kort, der er gyldigt i mindre end et år. Hvis den første ansættelseskontrakt eller det første jobtilbud er på under et års varighed, skal der gives afslag⁵². IT har sondret mellem ansættelseskontrakter af ubegrænset varighed, for hvilke det blå korts gyldighedsperiode fastsættes til to år, og alle andre ansættelseskontrakter, hvor gyldighedsperioden svarer til ansættelseskontraktens varighed plus tre måneder.

Alle medlemsstater synes at tillade forlængelser, men nogle medlemsstater⁵³ har fastsat bestemmelser om en anden (og længere) gyldighedsperiode i tilfælde af forlængelser end for det første blå EU-kort i stedet for at anvende én standardgyldighedsperiode. SE har begrænset den kumulative længde af det oprindelige blå EU-kort plus forlængelser til fire år.

⁴⁸ Artikel 5, stk. 1, litra a).

⁴⁹ Artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2, artikel 9, stk. 1-3, artikel 11, stk. 3), artikel 14, stk. 3, og artikel 20, stk. 2.

⁵⁰ Flere medlemsstater har knyttet det blå EU-korts gyldighedsperiode til ansættelseskontraktens længde plus tre måneder og fastsat en *maksimumsperiode* (på 1-4 år, 5 år i LV) i stedet for en *standardperiode*. Derved fastsættes der ikke tydeligt en standardgyldighedsperiode som krævet.

⁵¹ Undtagen i BE, FR og ES.

⁵² I henhold til indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), kræves det, at ansættelseskontrakten eller jobtilbuddet er af mindst et års varighed. AT, BG, CY, DE, HU, LT og LV synes ikke i deres lovgivning at have fastsat krav om, at ansættelseskontrakten eller jobtilbuddet mindst skal være af en bestemt varighed.

⁵³ PT: først 1 år + 2 års forlængelse, ES: først 1 år + 2 års forlængelse, BE: først 13 måneder + 3 års forlængelse, EL: først 2 år + 3 års forlængelse, EE: først 2 år og 3 måneder + 4 år og 3 måneders forlængelse.

2.4. Arbejdsmarkedstest (artikel 8, stk. 2)⁵⁴

AT, BE, BG, CY, ES, HU, IT, LU, MT, PL, SK og SI har i deres nationale lovgivning fastsat bestemmelse om mulighed for at gennemføre arbejdsmarkedstest. De fleste medlemsstater⁵⁵ har valgt at anvende denne mulighed til at kontrollere, om de pågældende ubesatte stillinger ikke kan besættes af deres egne borgere eller EU-borgere.

2.5. Inddragelse eller afslag på forlængelse af det blå EU-kort (artikel 9)

Næsten alle medlemsstater⁵⁶ har benyttet sig af muligheden⁵⁷ for at inddrage eller ikke forlænge det blå EU-kort af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden. I AT, BE, ES, FI, FR og IT er dette omfattet af de almindelige bestemmelser eller betingelser for indrejse. AT, BE, BG, DE, EE, IT, NL, PL og SK anvender begrebet "den offentlige orden", og AT, BE, BG, EL, FR, IT og PL anvender ikke begrebet "folkesundhed".

De fleste medlemsstater⁵⁸ har valgt muligheden for at inddrage og ikke forlænge det blå EU-kort, når indehaveren af det blå EU-kort ikke har tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden at skulle gøre brug af den pågældende medlemsstats sociale bistandssystem⁵⁹.

BE, BG, CY, EE, ES, HU, MT og PL har valgt muligheden for at inddrage eller ikke forlænge det blå EU-kort, hvis den pågældende ikke har oplyst sin adresse⁶⁰. CY, CZ, EE, EL, MT, RO og SK har valgt muligheden for at inddrage eller ikke forlænge det blå EU-kort, hvis indehaveren af det blå EU-kort ansøger om social bistand, forudsat at medlemsstaten på forhånd har givet den pågældende tilstrækkelig skriftlig information⁶¹.

2.6. Indgivelse af ansøgninger om indrejsetilladelse (artikel 10)

Et flertal af medlemsstaterne kræver, at det er indvandrerne, der ansøger om det blå EU-kort. CY, ES, FR, IT og MT kræver, at det er arbejdsgiveren, der gør det. I BE og LV skal indvandrer og arbejdsgiver ansøge om det blå EU-kort, mens det i NL, AT, PT og SI kan være enten indvandrer eller arbejdsgiver, der ansøger. I AT og NL kan en advokat indsende ansøgningen.

I de fleste medlemsstater⁶² er der fastsat bestemmelser om, at ansøgningerne kan behandles, når ansøgeren enten opholder sig uden for eller allerede har ophold i medlemsstaten og er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse eller et nationalt visum til længerevarende ophold⁶³. De fleste medlemsstater⁶⁴ anvender undtagelsesbestemmelsen om, at der kan indgives ansøgning, selv om ansøgeren ikke har en gyldig opholdstilladelse, men opholder sig lovligt

⁵⁴ Yderligere oplysninger om arbejdsmarkedstest: EMN Inform, Approaches and tools used by Member States to identify labour market needs, december 2013

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/emn-informs/emn_inform_on_labour_market_tests_5dec2013_final.pdf,

og EMN Study, Intra-EU Mobility of third-country nationals, 2013, s. 35-37.

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/intra-eu-mobility/emn-synthesis_report_intra_eu_mobility_final_august_2013.pdf.

⁵⁵ Undtagen CZ, DE, ES, FI, FR, LV, NL og PT.

⁵⁶ Undtagen LV og SI.

⁵⁷ Artikel 9, stk. 3, litra a).

⁵⁸ BE, BG, CY, EE, EL, ES, FI, HU, IT, LT, LU, MT, NL, PT, RO og SI.

⁵⁹ Artikel 9, stk. 3, litra b)

⁶⁰ Artikel 9, stk. 3, litra c).

⁶¹ Artikel 9, stk. 3, litra d).

⁶² Med undtagelse af BG, hvor der kun kan indgives ansøgning fra dets område.

⁶³ EL kræver, at den pågældende forudgående har ansøgt om visum fra et sted uden for landets område, og at vedkommende dernæst fra dets område sammen med et visum indgiver en formel ansøgning om udstedelse af det blå EU-kort.

⁶⁴ Undtagen BG, EL, ES, FR, IT, LV, PL og RO.

på medlemsstatens område (artikel 10, stk. 3). LU og SE anvender standstill-undtagelsen i artikel 10, stk. 4, nemlig at der kun kan indgives ansøgning fra et sted uden for deres område⁶⁵.

2.7. Proceduremæssige garantier (artikel 11)

De fleste medlemsstater har fastsat den frist, inden hvilken der skal træffes afgørelse om en fuldstændig ansøgning og gives en skriftlig meddelelse til ansøgeren, til 90 dage⁶⁶, men nogle har fastsat en kortere frist på 60 dage (EE, LT og PT; SK og PL i komplicerede sager), 56 (AT), 45 (ES), 30 (LV, RO og SI; SK og PL i ukomplicerede sager) og 7 (BG) dage. De fleste medlemsstater har fastsat bestemmelser om følgerne af, at der ikke træffes afgørelse inden for fristen⁶⁷; i BE, EL, IT og PL gives der mulighed for at forlænge fristen.

I tilfælde af en ufuldstændig ansøgning har de fleste medlemsstater fastsat en frist for fremlæggelse af supplerende oplysninger og suspendering af fristen for behandling af ansøgningen. Alle medlemsstaterne skal give skriftlig meddelelse i tilfælde af afslag på ansøgninger om det blå EU-kort, eller hvis det blå EU-kort ikke forlænges eller inddrages, og præcisere fristen for at klage.

2.8. Rettigheder

Adgang til arbejdsmarkedet (artikel 12)

De fleste medlemsstater⁶⁸ har anvendt muligheden for efter de første to års begrænset adgang til arbejdsmarkedet at give indehavere af det blå EU-kort samme behandling som landenes egne borgere, hvad angår adgangen til højt kvalificeret beskæftigelse.

Næsten alle medlemsstaterne⁶⁹ kræver, at de kompetente myndigheder skal give tilladelse til, at indehaveren af det blå EU-kort skifter arbejdsgiver i løbet af de første to år. Mange medlemsstater⁷⁰ kræver, at der gives meddelelse om eller forudgående tilladelse til ændringer, der kan påvirke indrejsebetingelserne.

Midlertidig arbejdsløshed (artikel 13)

Disse bestemmelser er blevet gennemført af de fleste medlemsstater. Nogle medlemsstater anvender gunstigere retlige bestemmelser eller begrænser anvendelsen heraf til ufrivillig arbejdsløshed.

Ligebehandling (artikel 14)

De fleste medlemsstater anvender bestemmelserne om ligebehandling, selv om anvendelsesområdet varierer, der i nogle medlemsstater ikke er sket en udtrykkelig gennemførelse i national lovgivning heraf, og nogle medlemsstater anvender gunstigere retlige bestemmelser⁷¹.

CY, DE, EL, ES, FI, LU, MT, PL og RO har anvendt muligheden for mulige begrænsninger, hvad angår uddannelse og erhvervsuddannelse samt adgang til varer og tjenester. AT, BE, CY, CZ, DE, EL, FI, LT, LU, MT, NL, PL og RO har anvendt muligheden for at lade adgangen til universiteter og videregående uddannelse være omfattet af særlige krav.

⁶⁵ Tilsyneladende fandtes der i LU og SE en tilsvarende national bestemmelse inden vedtagelsen af direktivet.

⁶⁶ BE, CY, CZ, DE, EL, FI, FR, IT, HU, LU, MT, NL og SE.

⁶⁷ CY: kun mulighed for at klage til højesteret, hvis de relevante myndigheder har undladt at overholde reglerne (forfatningens artikel 146). HU: kun almindelig forvaltningsret: en tilsynsmyndighed undersøger sager og giver en lavere myndighed ordre til at træffe afgørelse inden 8 dage; gebyret tilbagebetales, hvis forsinkelsen ikke skyldes ansøgeren.

⁶⁸ Undtagen BE, BG, CY, CZ, EL, LV, MT, PL og SE.

⁶⁹ Undtagen FI og FR.

⁷⁰ Undtagen DE, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LT og SK.

⁷¹ Kommissionen er ved at analysere sagen nærmere og indhente præciseringer fra medlemsstaterne.

De fleste medlemsstater⁷² har ikke anvendt muligheden for at begrænse ligebehandlingen, når indehaveren af det blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat, og der endnu ikke er truffet en positiv afgørelse om udstedelse af det blå EU-kort.

Familiemedlemmer (artikel 15)

I 2012 blev der udstedt 1 107 tilladelse til familiemedlemmer til indehavere af det blå kort. I 2013 sluttede mindst 1 421 ægtefæller og 899 børn sig i DE til en indehaver af det blå EU-kort⁷³. Langt de fleste indehavere af det blå EU-kort er imidlertid under 35 år og har måske endnu ikke familie⁷⁴. Kommissionen vil analysere dette yderligere.

Status som fastboende udlænding i EU til indehavere af det blå EU-kort (artikel 16 og 17)

AT, BG, CY, DE, EE, ES, EL, LT, MT, LV, NL og RO har valgt at anvende muligheden i medfør af artikel 16, stk. 5, til at begrænse undtagelserne fra direktiv 2003/109/EF, når de berørte personer har været fraværende fra EU's område.

2.9. Ophold i andre medlemsstater (artikel 18 og 19)

En indehaver af det blå kort, der ønsker at flytte til en anden medlemsstat efter 18 måneders lovligt ophold i den første medlemsstat, skal ansøge om et nyt blå EU-kort i den anden medlemsstat. I praksis betyder det, at der skal foretages en ny vurdering af, om indehaveren af det blå kort opfylder de betingelser, der finder anvendelse i den anden medlemsstat.

Der er en vis grad af variation i indrejsebetingelserne og betydelige forskelle i løntærsklerne medlemsstaterne imellem.

Det er endnu ikke muligt at vurdere virkningerne af mobiliteten inden for EU som følge af det blå EU-kort, da en betydelig del af indehaverne af det blå EU-kort endnu ikke har opfyldt kravet om 18 måneders ophold.

3. KONKLUSIONER OG NÆSTE SKRIDT

Der er store forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår antallet af udstedte blå kort. Medlemsstatens størrelse og økonomiske situation kan have indvirkning på, hvor attraktivt landet er, men det forklarer ikke fuldt ud de store variationer. En del af svaret kan også findes i de politiske valg, der træffes i medlemsstaterne, som anvender og promoverer det blå EU-kort på meget forskellige måder.

Der blev forhandlet om direktivet om det blå kort, og det blev vedtaget, inden Lissabontraktaten trådte i kraft. Under det tidligere system krævedes der enstemmighed i Rådet i stedet for det nuværende kvalificerede flertal, og Europa-Parlamentet var ikke medlovgiver. Det førte til lange og svære forhandlinger om Kommissionens forslag. I det direktiv, der kom ud af disse forhandlinger, fastsættes der kun minimumsstandarder, og medlemsstaterne har et stort råderum, hvor de kan anvende mange "kan-klausuler" og henvisninger til national lovgivning.

De nationale ordninger for at tiltrække højt kvalificerede indvandrere konkurrerer i mange medlemsstater med det blå EU-kort og med hinanden. Nogle medlemsstater har imidlertid foretaget et politisk valg til fordel for det blå EU-kort, hvilket afspejles i det store antal kort, der er udstedt. Andre medlemsstater har valgt at fremme deres nationale ordninger.

Selv om antallet af blå EU-kort steg i de fleste medlemsstater mellem 2012 og 2013, er det for tidligt at drage konklusioner, hvad angår det blå EU-korts virkninger for at tiltrække højt kvalificerede indvandrere til EU. Kommissionen er bekymret over hullerne i gennemførelsen

⁷² Undtagen CY, EL, FR, MT og SK.

⁷³ Foreløbige oplysninger for de første ni måneder af 2013 (EMN's ad hoc-undersøgelse, svarfrist: 20.2.2014).

⁷⁴ DE i 2013: 6 716 (75,56 %) under 35 år.

af direktivet, den lave grad af kohærens, de begrænsede rettigheder og hindringerne for mobiliteten internt i EU.

Denne rapport viser, at medlemsstaterne generelt mangler at indsende oplysninger og give meddelelse om foranstaltninger, de har truffet ved anvendelsen af direktivet, f.eks. vedrørende indrejsetilladelser, arbejdsmarkedstest, etnisk rekruttering og løntærskler⁷⁵. For at ordningen med det blå EU-kort kan fungere, og for at vurdere, hvor attraktiv den er, er det nødvendigt, at der foreligger pålidelige, detaljerede og ajourførte oplysninger om f.eks. mobiliteten internt i EU.

Der er blevet konstateret en række mangler ved gennemførelsen af direktivet. Kommissionen vil øge indsatsen for at sikre, at direktivet gennemføres og anvendes korrekt i hele EU. Tre år efter fristen for gennemførelse er det på høje tid, at direktivet anvendes fuldt ud. For at sikre det vil Kommissionen afholde møder med medlemsstaterne og om nødvendigt anvende sine beføjelser i medfør af traktaten.

Derudover skal potentielle højt kvalificerede indvandrere og arbejdsgiverne informeres bedre om det blå EU-kort. Kommissionen vil udnytte de eksisterende websider, f.eks. EU's indvandringsportal, bedst muligt og opfordre medlemsstaterne til at forbedre deres bestemmelser om informering om ordningen og skabe øget bevidsthed herom via andre relevante kanaler.

På grundlag af de foreliggende oplysninger og i lyset af det korte tidsrum, direktivet har været i kraft, foreslår den på nuværende tidspunkt ingen ændringer.

⁷⁵ Artikel 5, stk. 5, og artikel 20, stk. 1 (vedrørende artikel 6, artikel 8, stk. 2, artikel 8, stk. 4, og artikel 18, stk. 6) og artikel 22 (vedrørende artikel 16, 18 og 20).

Tabel 1: Det blå EU-kort i 2012 og 2013

Det blå EU-kort efter type afgørelse							Familiemedlemmer til indehavere af det blå EU-kort, som har fået tilladelse til indrejse, efter type afgørelse					
	Udstedt		Forlænget		Inddraget		Udstedt		Forlænget		Inddraget	
	2012	2013	2012	2013	2012	2013	2012	2013	2012	2013	2012	2013
I alt	3 664	15 261	146	170	1	0	1 107	2	108	0	0	0
BE	0	5	:		:		0		0		0	
BG	15	25	0		0		5		0		0	
CZ	62	74	1	25	0		35		0		0	
DE	2 584	14 197	0		:		270		0		:	
EE	16	12	0	0	0	0	18	2	0	0	0	0
EL	0	0					:		:		:	
ES	461	f.e.i.	91		0		385		82		0	
FR	126	304	49	133			:		:		:	
IT	6	112	:		:		:		:		:	
CY	0	0	0		0		0		0		0	
LV	17	13	0	12	0		8		0		0	
LT	I kraft: 2013	40										
LU	183	306	0		0		223		0		0	
HU	1	3	0		0		0		0		0	
MT	0	f.e.i.	0		0		0		0		0	
NL	1	f.e.i.	0		0		0		0		0	
AT	124	f.e.i.	5		0		155		25		0	
PL	2	27	0		0		0		0		0	
PT	2	f.e.i.	0		0		0		:		:	
RO	46	119	0		0		:		:		:	
SI	9	f.e.i.	0		1		3		1		0	
SK	7	8	0		0		5		0		0	
FI	2	5	0		0		0		0		0	
SE	I kraft: 2013	2		0		0		0		0		0
HR	I kraft: 2013	9										

Kilder:

Eurostat, blå kort efter type afgørelse, erhverv og nationalitet [migr_resbc1]; familiemedlemmer til indehavere af det blå EU-kort, der har fået indrejse, efter type afgørelse og nationalitet [migr_resbc2], oplysninger udtrukket den 16.4.2014.

Oplysninger for 2013: EMN's ad hoc-undersøgelse (svarfrist: 20.2.2014), direkte kontakt med flere medlemsstater.

Bemærkninger vedrørende oplysningerne for 2013:

LT, RO: Foreløbige oplysninger

f.e.i.: foreligger endnu ikke.

Tabel 2: Det blå EU-kort efter nationalitet i 2012

I alt	3 664		
Asien	1 886		
		Sydasien ⁷⁶	869
		Østasien ⁷⁷	489
		Vestasien ⁷⁸	410
		Sydøstasien ⁷⁹	99
		Centralasien ⁸⁰	19
Nord-, Syd- og Mellemamerika	783		
		Nordamerika ⁸¹	380
		Sydamerika ⁸²	278
		Centralamerika ⁸³	118
		Caribien ⁸⁴	7
Europa	690		
		Østeuropa ⁸⁵	463
		Sydeuropa ⁸⁶	227
Afrika	252		
		Nordafrika ⁸⁷	174
		Midtafrika ⁸⁸	35
		Sydafrika ⁸⁹	18
		Vestafrika ⁹⁰	15
		Østafrika ⁹¹	10
Oceanien ⁹²	38		
Restende lande	15		
		Ukendt	9
		Statsløse	6

Kilde: Eurostat, det blå EU-kort efter type afgørelse, erhverv og nationalitet [migr_resbc1].

⁷⁶ Afghanistan, Bangladesh, Indien, Iran, Nepal, Pakistan, Sri Lanka.

⁷⁷ Japan, Kina (herunder Hong Kong), Mongoliet, Nordkorea, Sydkorea, Taiwan.

⁷⁸ Armenien, Aserbajdsjan, De Forenede Arabiske Emirater, Georgien, Irak, Israel, Jordan, Libanon, Saudi-Arabien, Syrien, Tyrkiet, Yemen.

⁷⁹ Cambodia, Filippinerne, Indonesien, Malaysia, Singapore, Thailand, Vietnam.

⁸⁰ Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Usbekistan.

⁸¹ Canada, USA.

⁸² Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Ecuador, Guyana, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela.

⁸³ Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Mexico, Panama.

⁸⁴ Cuba, Den Dominikanske Republik, Haiti, Trinidad og Tobago.

⁸⁵ Hviderusland, Moldova, Rusland, Ukraine.

⁸⁶ Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo (jf. FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/99), Kroatien, Montenegro, Serbien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

⁸⁷ Algeriet, Egypten, Libyen, Marokko, Sudan, Tunesien.

⁸⁸ Angola, Cameroun, Gabon.

⁸⁹ Sydafrika.

⁹⁰ Benin, Burkina Faso, Elfenbenskysten, Ghana, Mauretanien, Nigeria, Senegal.

⁹¹ Etiopien, Madagaskar, Mauritius, Tanzania, Zambia, Zimbabwe.

⁹² Australien, New Zealand.

Tabel 3: Sammenligning med de nationale ordninger for højt kvalificeret beskæftigelse

	Første tilladelser inden for rammerne af de nationale ordninger					Blå kort	
	2008	2009	2010	2011	2012	2012	2013
I alt	16 157	14 980	16 999	19 604	19 988	3 664	15 261
BE	3 577	1 202	106	119	98	0	5
BG				0	0	15	25
CZ		18	0	0	69	62	74
DE	96	119	122	177	210	2 584	14 197
EE			0	0	0	16	12
EL	0	0	0	0	0	0	0
ES	2 884	2 071	1 244	1 650	1 136	461	f.e.i.
FR	1 681	2 366	2 554	3 148	3 030	126	304
IT			1 984	1 563	1 695	6	112
CY	393	436	634	551	600	0	0
LV		85	114	97	106	17	13
LT			138	186	225	I kraft: 2013	40
LU		96	74	102	21	183	306
HU				0	0	1	3
MT	0	0		0	0	0	f.e.i.
NL	6 411	4 895	5 531	5 594	5 514	1	f.e.i.
AT	827	575	668	868	1 158	124	f.e.i.
PL			12		314	2	27
PT	288	307	342	282	313	2	f.e.i.
RO				0	0	46	119
SI	0	0		0	0	9	f.e.i.
SK		0		0	0	7	8
FI				861	748	2	5
SE		2 810	3 476	4 406	4 751	I kraft: 2013	2
HR						I kraft: 2013	9

Kilder:

Eurostat, det blå EU-kort efter type afgørelse, erhverv og nationalitet [migr_resbc1], oplysninger udtrukket den 16.4.2014.

Oplysninger for 2013: EMN's ad hoc-undersøgelse (svarfrist: 20.2.2014), direkte kontakt med flere medlemsstater.

Oplysninger om nationale ordninger: Eurostat, begrundelser for aflønnede aktiviteter: højt kvalificerede arbejdstagere, første tilladelser udstedt til aflønnede aktiviteter efter begrundelse, gyldighedsperiode og nationalitet [migr_resocc], oplysninger udtrukket den 17.2.2014. LT: migrationsdepartementet i Republikken Litauens indenrigsministerium.

Bemærkninger vedrørende oplysningerne for 2013:

LT, RO: Foreløbige oplysninger

f.e.i.: foreligger endnu ikke.

Tabel 4: Løntærskler (når der findes sådanne) og satser sammenlignet med bruttoårlønningerne pr. medlemsstat

